

จุดสารแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวมุสลิมตำบลท่าแร่จอก
ตามรอยมุสลิมเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีประชากรเป็นชาวไทยมุสลิมหมื่นกว่าคน โดยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอบ้านแหลม
ทั้งที่ตำบลท่าแร่ทั้งสองฝั่ง คือ ฝั่งคลองท่าแร่ ที่แยกไปจากแม่น้ำเพชร ไปจนถึงบ้านบางขุนไทร ฝั่งคลองฝั่งตะวันออก
เรียกว่า ตำบลท่าแร่จอก ฝั่งตะวันตกเรียกว่า ตำบลท่าแร่ เดิมเรียกว่า ท่าแร่จอก อีกทั้งที่หมู่บ้าน บ้านใหม่ บางขุนไทร
และในเขตอำเภอยะอำในท้องที่บ้านรางจิก บ้านหุบตะพง บ้านหนองหงส์ ตำบลห้วยทรายเหนือและห้วยทรายใต้
นอกจากนี้ยังมีการตั้งบ้านเรือนกระจายอยู่ในตัวเมืองและเขตอำเภอมืองเพชรบุรีที่ตำบลบ้านกุ่มและบ้านเขาหลวง
ชาวไทยมุสลิมเหล่านี้ล้วนเคร่งครัดในการปฏิบัติศาสนกิจและยังคงรักษาธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้
ได้เป็นอย่างดี แม้อกาลเวลาจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างก็เป็นส่วนน้อยประวัติความเป็นมาของชาวไทยมุสลิมเมืองเพชร
นั้นยังไม่มีเอกสารหรือหลักฐานที่จะยืนยันได้แน่นอน เพียงแต่ได้ทราบจากการบอกเล่าของท่านผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ฟัง
แล้วนำมาประมวลหาข้อสรุปวิเคราะห์สันนิษฐานเท่านั้นต่อมาได้รับการยืนยันจากท่านอาจารย์วงศ์ เขาวนกะวี
(ราชบัณฑิตผู้เชี่ยวชาญภาษาถิ่นใต้ อาจารย์พิเศษคณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร ท่านผู้นี้สืบเชื้อสายมา
จากตระกูลมุสลิมดั้งเดิมตั้งแต่ครั้งพระยาราชบังสัน ในสมเด็จพระนารายณ์มหาราชและท่านเจ้าพระยาจักรีศรีสมุหนายก
ในสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ) ว่าชาวมุสลิมที่นี่คงจะได้รับการกวาดต้อนมาจากเมืองปัตตานี เมื่อครั้งกรมพระราชวังบวร
มหาสุรสิงหนาท (พระยาเสือ) ในรัชกาลที่ 1 ยกทัพไปตีหัวเมืองมลายู ซึ่งเคยเป็นเมืองประเทศราชของไทยมาตั้งแต่สมัย
กรุงศรีอยุธยา แต่ภายหลังในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี และครั้งนั้นนอกจากจะกวาดต้อนประชาชนมาแล้ว
ยังได้นำป็นนางพระยาดานิมายังกรุงเทพมหานครอีกด้วย

ประชาชนที่กวาดต้อนมานั้น ส่วนหนึ่งคงอยู่ที่เมืองเพชรบุรี โดยในระยะแรกๆ ให้อยู่ที่ตำบลท่าแร่เพียงแห่งเดียว (ปัจจุบัน เรียกว่า บ้านป่าขวาง) พวกเหล่านั้นได้จับกลุ่มปรึกษาค้นหาหนทางที่จะหนีกลับไปยังเมืองปัตตานีให้ได้ จึงพยายามหักล้างถางพง แล่ปลูกข้าวเพื่อเป็นเสบียง จนพอเพียงพอแล้วจึงลอบหนีไปบ้าง แต่ไม่ทราบว่าจะหนีรอดไปถึงเมืองปัตตานีหรือไม่ ส่วนพวกที่เหลืออยู่ก็รอคอยฟังข่าวคราวและปรับทุกข์กัน ต่อมาความทราบถึงฝ่ายการเมือง จึงจัดการแยกชาวมุสลิมเหล่านี้ออกเป็นสองพวก พวกหนึ่งให้อยู่ในที่เดิม ส่วนอีกพวกหนึ่งส่งไปอยู่บ้านใหม่ (ปัจจุบันอยู่ในตำบลบางครก) ภายหลังได้แยกไปอยู่บ้านบางขุนไทร ดังนั้นความคิดที่จะหนีกลับปัตตานีเลยระงับไป และพากันตั้งบ้านเรือนเป็นหลักเป็นฐาน ทำไร่ทำนาทำมาหากิน เป็นปึกแผ่นมั่นคงสืบมา ครั้นเมื่อชุมชนใหญ่ขึ้น การทำมาหากินผดเคือง จึงพากันอพยพแยกย้ายไปทำกินในท้องถิ่นอื่นกันจำนวนมาก

ในปัจจุบันจึงปรากฏว่า มีชาวมุสลิมจากท่าแร่ บ้านใหม่และบางขุนไทร อพยพไปอยู่แถบห้วยทรายเหนือ ห้วยทรายใต้ อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี อำเภอสามร้อยยอด อำเภอปราณบุรีและอำเภอบางสะพานใหญ่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการตั้งถิ่นฐานกระจัดกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ทำให้จำนวนประชากรชาวไทยมุสลิมเพชรบุรีเพิ่มมากขึ้น มีฐานะและการเป็นอยู่ดีขึ้น และยังคงรักษาอัตลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการยึดมั่นในศาสนา โดยจะเห็นได้จากการสร้างมัสยิด ซึ่งเป็นศูนย์รวมทางการประกอบศาสนกิจทางศาสนา

การแต่งกาย ผู้หญิงมุสลิม และผู้ชายมุสลิม ตามหลักอิสลาม

การแต่งกายของมุสลิม และมุสลิมะห์ การแต่งกาย ผู้หญิงมุสลิม และผู้ชายมุสลิม ตามหลักอิสลาม ในอิสลาม วัตถุประสงค์สำคัญ ของการแต่งกายคือ การปกปิดสิ่งพึงละอายของร่างกาย โดยเฉพาะร่างกายของ ผู้หญิงมุสลิม ทั้งนี้ เพื่อที่จะไม่ให้ส่วนหนึ่งส่วนใด ของเรือนร่างเพศหญิง กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ของผู้ชาย ซึ่งจะก่อให้เกิด ความเสียหาย ขึ้นมาในสังคม จึงได้วางหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เสื้อผ้าของทั้ง ผู้ชายมุสลิม และ ผู้หญิงมุสลิม จะต้องสะอาด ประณีต เรียบร้อย ดูสวยงาม เหมาะสมกับบุคลิกภาพของ ผู้หญิงมุสลิม และ ผู้ชายมุสลิม การดำรงตนสมณะ หรือการเคร่งครัดในศาสนา ไม่จำเป็นต้องหมายถึงการใส่เสื้อผ้าเก่าๆ ดูขมข่อ เพื่อให้คนอื่นดูว่าตัวเอง ไม่ใส่ใจใยดีต่อโลก อย่าแต่งกาย ให้คนอื่นดูถูก หรือมองเห็นเรา เป็นตัวตลก

2. อิสลาม ไม่ห้ามการแต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าที่ดีมีราคา ถ้าหากว่าฐานะทางเศรษฐกิจ เอื้ออำนวย และต้องการแสดงออก ให้เห็นว่าตน ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่ในขณะเดียวกัน อิสลามก็ห้ามการแต่งกาย โดยมีเจตนา ที่จะโอ้อวด ถึงความมั่งคั่ง และความทงตน ว่าเหนือกว่าคนอื่น

3. เสื้อผ้าของทั้ง ผู้หญิงมุสลิม และ ผู้ชายมุสลิม ต้องปกปิด สิ่งพึงละอายของผู้สวมใส่ โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงมุสลิม นั่นสิ่งที่พึงปกปิด (เอาเราะฮ์) ก็คือทุกส่วนของร่างกาย ยกเว้นใบหน้า และฝ่ามือ ส่วนเอาเราะฮ์ ของผู้ชายนั้นคือบริเวณตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า

4. ผู้หญิงมุสลิม จะต้องไม่แต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าที่รัดรูป แนบเนื้อ หรือเสื้อผ้าที่โปร่งบาง หรือมีรูปที่ทำให้มองเห็นผิวหนัง หรือเรือนร่างภายใน

5. ผู้ชายมุสลิม จะต้องไม่ใส่เสื้อผ้า หรือแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง และผู้หญิงจะต้องไม่ใส่เสื้อผ้า หรือแต่งกายเลียนแบบผู้ชาย ทั้งนี้เพื่อดำรงรักษาบุคลิกและเอกลักษณ์แห่งเพศของตัวเองไว้ ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้สาปแช่งคน ที่แต่งกายเลียนแบบ ของเพศตรงข้าม
6. อิสลามห้ามมุสลิมชาย สวมใส่เสื้อผ้า ที่ตัดมาจากผ้าไหม และสวมใส่เครื่องประดับทองคำ ทั้งนี้เพราะว่า สิ่งเหล่านี้เหมาะสม ที่จะเป็นอาภรณ์ และเครื่องประดับของผู้หญิง
7. อิสลามห้าม ผู้หญิงมุสลิม ใส่น้ำหอมออกนอกบ้าน เพราะไม่ต้องการให้กลิ่นน้ำหอม ไปกระตุ้นความรู้สึกของเพศตรงข้าม แต่ขณะเดียวกัน ก็สนับสนุนให้ผู้หญิง โดยเฉพาะภรรยาใส่น้ำหอม และแต่งกายให้สะอาดสวยงามเมื่ออยู่กับสามี
8. ผู้ชายหวิผมให้เรียบร้อย และอย่าปล่อยให้ผมกระเซิง
9. ก่อนจะสวมใส่เสื้อผ้า และรองเท้า ให้สะบัดหรือเคาะเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อให้แมลง หรือสัตว์อันตราย ที่อาจอาศัยหรือติดอยู่ในเสื้อผ้า และรองเท้าหลุดไป และเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าหรือรองเท้า ให้เริ่มใส่ทางข้างขวาก่อน
10. หลีกเลียงการแต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าสีฉูดฉาด หรือแต่งกาย เลียนแบบนักบวชหรือนักพรต
11. ให้เสื้อผ้าแก่คนยากจนบ้าง เพื่อเป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ที่ทรงโปรดปราน ให้เราได้มีเสื้อผ้า สวมใส่ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้กล่าวว่า "ใครที่ให้เสื้อผ้าแก่มุสลิม สวมใส่ร่างกายของเขา อัลลอฮ์ จะให้เขาได้สวมใส่เสื้อผ้าสีเขียว แห่งสวรรค์ ในวันแห่งการพิพากษา"
12. ให้เสื้อผ้าที่ดี ตามสถานภาพของท่านเอง แก่คนรับใช้ หรือบ่าวที่ทำหน้าที่รับใช้ท่านมาตลอดทั้งวันฮิญาบ เป็นชุดที่จะทำให้ผู้หญิงมุสลิม ปลอดภัยจากการลวนลาม และแทะโลม ทุกวันนี้ ผู้แต่งชุดฮิญาบ ไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ ในสายตาสังคม แต่คือความงดงาม ความสุภาพ และความลุ่มลึก ในความรู้สึก ที่สงบของผู้สวมใส่ และผู้พบเห็น เป็นความเย็นตาเย็นใจ ด้วยสายตา ของผู้มีศรัทธา ในอิสลามย่อมเห็นว่า หญิงที่สวมใส่ชุดฮิญาบน่าเลื่อมใสและน่าให้เกียรติ

สินค้า OTOP

1. สินค้า OTOP 5 ดาว เบเกอรี่มุสลิม
2. การประดิษฐ์เปลือกหอย

อาหารพื้นบ้าน ชาวไทยมุสลิม

ข้าวหมกไก่

ซูปไก่

แกงมัลั่น

กะดุยี่

อาซูรอ